

entretenirment m
 tenir o d'entretenir.

| Allò amb que hom entreté o s'entreté.

6 [Quant a la flexió,
 com abstenir-se].

entretenir | v. tr. Retenir en un
 indret (al qui va al seu fet) i
 fer passar (a algú) agradablement
 el temps. Ja m'ho costarà demà:
no m'entretinguis, que tinc pressa.

X. m'ha entretingut ensenyant-me
les fotografies, i m'ha fet fer tard
a l'oficina. No l'entretinguen: no
veieu que perdria el tren? | És un

joc que entreté. || pron. Beu el
 qui va al seu fet, deturar-se a
 conversar, a nuïar qualsem, etc;

6
 f. fer passar temps amb
 promeses, etc.